

Úvodníček

Halo, halo, je tu další Týpko. Co je nutné udělat tento měsíc a není možné to odložit na další?? Určitě je nutné zaplatit oddílové příspěvky, takže žádejte své družinové vedoucí o podrobnější informace.

Sice to tak nevypadá, ale již připravujeme jarní tábor. Tentokrát se nepojede do Pasek nad Jizerou, ale do Studenova – do chaty Spolany (v Krkonoších nad Rokytnicí nad Jizerou). Chata je přímo na hřebeni a do ní se dostaneme pouze rolbou, či na lyžích, nebo pěšky hlubokým sněhem. Takže bude o zábavu postaráno ☺. Začněte již přemýšlet o tom, kdo pojede. Přihlášky budou co nevidět.

Kosa

Jestřebický potok

Podzimní zpráva aneb zpráva z podzimního výletu

Povím vám o tom, jak jsme o posledním zářijovém víkendu vyrazili na výlet do Posázaví, jak jsme se nezalekli nevládného počasí, jak jsme hledali nové tábořiště i jakým způsobem jsme si krátili dlouhá čekání, proč byl Pídlar zvolen

šerifem, jak souvisí varobylové s Ivem Aštarem a jak to celé dopadlo.

Svatý Václav nám zařídil prodloužený víkend, což byla jasná výzva k odjezdu na výlet. Ti, kdož výzvu přijali, se přes menší komplikac

e ze

strany

Pražské

hromadné

dopravy

shromáždí

li na

Hlavním

nádraží a

vzápětí se

naštosova

li do

přeplněné

ho vlaku.

Následov

al přestup

ve Světlé (do osobáku), přestup v Ledči (do prvního vagónu) a výstup do romanticky - hororové mlhy v zastávce Chřenovice-Podhradí. Název „Podhradí“ naznačuje přítomnost hradu, a tak jsme vyrazili směrem, ve kterém jsme hrad předpokládali. To, že jsme ho nenašli, nás příliš nezarmoutilo, našli jsme totiž alespoň pěkné místo na spaní. V předtuše příchodu deště jsme postavili pářo, snědli večeri a hajdy do hajan.

Ranní dešť nás zastihl připravené v pařeništi. Vám by se v dešti chtělo vstávat a balit? Nenecháme přece suché věci dešti napospas. Tak jsme se nasnídali, zavrtali hlouběji do spacáků a zahráli si (několikrát) na mafiány

z městečka Palerma. Mezitím se nám vyčasil, tak jsme ještě zabalili a poobědvali, vyzvedli si Buža na zřícenině Chřenovického hradu, slezli k Sázavě a od ní vyrazili údolím Jestřebnického potoka, kde jsme chtěli vyhlédnout nějaké vhodné tábořiště. Pokud bychom v budoucnu nechtěli mít tábor na téma „Benátky“ (který by šel realizovat na rybníce), případně „Transport Tycoon“ (na který jsme našli vhodný les), sedla nám v tomto údolí právě jedna loučka. Nemaje foťák na zdokumentování území, vyrazili jsme proti proudu potoka dál. Spíš výš. A tu se začalo

ještě pár centimetrů. S přibývajícimi hodinami a kilometry začala být zima nepříjemně vlezlá, a tak bylo rozhodnuto, že se jí pokusíme zastrašit čajem v místním hostinci. Helmut se rozhodl nejít s davem a pokusil se zimu zastrašit větším než malým množstvím cukříků. Pán před hospodou se pokoušel zimu zastrašit prodejem zmrzliny. Taky možnost. My jsme ho raději obešli a zamířili jsme do nejbližšího lesa opět stavět páro a vařit večerí. V noci byla děsivá zima.

Ráno nepršelo, tak jsme bez větších průtahů zabalili a vyrazili zkoumat další

schylovat k dešti. Jen co jsme začali z cesty odbočovat do lesa hledat úkryt, k dešti se schýlilo úplně. Péča vybalila pařeňišť (Albertův o ždibec menší bráška) a za chvíli stál v lese krásný přístřešek s výhledem do nikam. Ale sucho v něm bylo. Deštík nebyl dlouhý, proto jsme brzy stáli opět na cestě připraveni ujít na mapě

údolí. Tentokrát Olešenského potoka. Když jsme sešli k potoku, bylo jasné, že sem už lidská noha vkročila. A zanechala zde skautskou lilii. A vůbec celou skautskou táborovou základnu. Škoda. Tak jsme jim alespoň otestovali ohniště, vaří-li dobré obědy. A skutečně, měli ho důkladně udělané, oběd se povedl. A my jsme

pokračovali údolím dál, nicméně toto údolí již nic nového nepřineslo. Od místních obyvatel jsme se dozvěděli, že v Hradci, kousek od Ledče nad Sázavou, se snad koná jakýsi sraz skautů. Když jsme do Hradce dorazili, směrovka „Potlach“ nás nenechala na pochybách, že o skauty zde nepůjde. Kdo by nechtěl vidět opravdické trampy na opravdickém potlachu? Ten by měl na výletě s námi smůlu. Nabrali jsme správný směr a za chvíli jsme stáli před programem víkendů a zjistili jsme, že porada šerifů právě skončila a začal volný program. Za našeho šerifa jsme jednoduše zvolili Pídlera, který byl nejvhodněji oblečen a který se radit nepotřebuje a vrhli jsme se do útrobu osady.

Krátká
exkurze
stačila a už
jsme
šupajdili do
trampy
netknuté
části lesa
hledat
místo na
spaní.
Pídlers
cestou
vnášel
neklid do
řad
potlašníků
průpovídko
u: „Oheň
nebude.“

My sami jsme si našli klidný kout lesa, ve kterém jsme uvařili večeři, a potom Marcel rozezněl dřevo. Chci říct kytaru. No prostě. A pak jsme šli spát.

Ráno jsme se stihli nasnídat, zahrát ještě jedno městečko Palermo, zabalit a vyrazit do Ledče. Cukrárna v Ledči byla zavřená, tak jsme aspoň poobědvali na

náměstí a zašli na místní vyhlídku. Před cestou vlakem zpět do Prahy se podařilo trochu rozšířit naše soukromá vojska (do celoročního boje) a zároveň se trochu pocvičit v přesmyčkách. Teď se budou i nově nabytí pěšáci spolu s námi těšit na další výlet.

Morče

Zajímá vás jak souvisí ti varobylové s lvem Aštarem Bendou? To by ale tenhle článek musel být dvakrát delší. Takže se zeptejte někoho z účastníků zájezdu, tohle si jistě všichni pamatují.

Všezvěd - Všudybud

„Kdy?“ „O víkendů.“ „Kde?“ „Někam do lesa.“ „A co tam?“ „Ehm...no.“ „Co jste

tam viděli?“, Takové otázky mohou jednoho zaskočit, vidíte. Hlavně, přijedete-li právě z výletu a maminka se dožaduje odpovědí, kdežto váš žaludek se dožaduje něčeho teplého. Aby se vám už nestalo, že nebudete vědět kde jste to byli a co jste viděli, případně neviděli (věřte mi, že pokud řeknete mamince třeba: „mami, a ještě je tam takový zajímavý pramen, hrad

nebo rybník se zvláštními rybami“- už se moc ptát nebude :), je tu nový článkuček Týpka.

Budu sem psát víceméně zajímavosti z míst výletů podle vzorce, který dává do jistého poměru datum uzávěrky Týpka, čas konání výletu a dobu zveřejnění místa výpravy. Bohužel jsem právě zapomněla jaký poměr to byl.

Mimochodem název téhle rubričky je vypůjčen z jedné knížky. Velmi známé knížky, ačkoli ji asi málokdo z nás četl. Ano, uhodli jste, je to Labyrint světa a ráj srdce, ale OSE nic neříkejte, ano...?

Tak tedy začnu lokalitou kolem potoka Jestřebnice. To je místo výskytu dobrodruhů našeho oddílu na prvním výletě. Vodáci a místní, zvláště pak místní

vodáci, tohle místo řadí do své takzvané Posázavské republiky. To je ale vlastenectví! Je to oblast kolem řeky Sázavy, která má „hlavní město“ v Ledči nad Sázavou. A nikdo jiný ji samozřejmě neuznává, ale to jim asi nevádí.

Dalším zajímavým místem je vesnička

Chřenovice. Leží asi 3 kilometry od zastávky vlaku Chřenovice- Podhradí. Jak již název zastávky napovídá, někde nedaleko je hrad. Spíš byl hrad, teď už z něj zbyla jenom věž. Věž, že tenhle hrad byl postaven hódně dávno. Je ze 13.století. Jenže to už je dost dávno a hrad teď místo lidí obsadila džungle. Tedy taková česká džungle. No prostě, není už

skoro vidět přes všechny ty stromy. Kdyby je tak někdo vykácel...tak by tam byl hrad jak puk a vši na něj kuk kuk. Takhle je to větší dobrodruží. (Hledat ho půl hodiny a pak najít jenom věž- tedy alespoň podle výpovědí účastníků soutěže “najdi hrad v kupce křoví“- která by zde klidně mohla probíhat.) Hrad se jmenuje podle nedaleké vesnice Chřenovice. Ano, je to tak, vesnice tam byla dříve nežli hrad a předběhla ho.

Chřenovice jsou totiž již 1.poloviny13.st a to je poměrně výjimečné. Je tu totiž románský kostelíček (sv.Václava, pokud vás to zajímá, a my jsme tam v okolí byli taky díky sv. Václavovi), postavený v letech 1226-36. Ten tu zbudovali benediktini- to je jeden z nejstarších mnišských řádů a kolem něj kde se vzala

tu se vzala, vyrostla vesnice. A víte jaké je jméno pána, který dal popud ke stavbě té vesničky? Vladyka Chřen. To zní opravdu honosně, vidíte?

Další zajímavost ze Chřenovic je také z historie. Kvůli nešikovnosti místních, kteří asi neuměli zacházet se zapalovačem (ať už jím bylo cokoliv) a pořád jim hořely dřevěné domy. Tahle zapadlá vesnička

byla první (už v roce 1876), kde byl založen Sbor hasičů. Dodneška tam teď už dobrovolní hasiči vydrželi a jiná organizace tu ani nesdlí. Místní je nejspíš zaměstnají dostatečně. Na obec, která má 162 stálých členů, je to docela výkon.

A nakonec tu mám jednu pověst o Ledči nad Sázavou: Zdejší pán Jan Burian (to je jen shoda jmen, věř mi Morče) se vydal do války. Když se ani po třech letech nevrátil, nechali jeho příbuzní z jeho mincí slít zvon do kostela sv. Petra a Pavla. Zvon však nikdo nedokázal rozezvonit, až náhle jednoho dne začal zvonit sám od sebe. Tak se lidé dozvěděli, že se Jan Burian konečně vrací z války. Statečný pán přišel až ke zvonu a dvěma prsty jej zastavil. Otisk jeho prstů ve zvonu zůstal navždy a až do jeho smrti zvon vždy poslouchal jen svého pána.

Varování: následující věta vám může zbořit představu, kterou jste získali z výše zmíněné pověsti!

Poznámka: Pokud na zvonu skutečně byl otisk prstů, mohlo to být dílem zvonářů - někteří mistři to užívali jako svou značku, která byla i dokladem kvality a čistoty jejich práce.

Tak, doufám, že jste se poučili a za měsíc zase napočtenou.

Anežka

Foto měsíce

Zajisté vám nemusím vysvětlovat, kdo nebo co je to Harry Potter. Jistě také víte, že v souvislosti s tímto populárním kouzelníkem pořádají jeho

fanoušci všelijaká setkání a akce. Možná vám ale uniklo, že se u nás konala soutěž o nejlepšího dvojníka Harryho Pottera a zúčastnil se jí někdo, koho velmi dobře znáte.

Ale nebyl to Ajdam, jak většinu z vás asi napadlo. Ale nejste tak daleko od pravdy. Ajdam si na trofej nejlepšího dvojníka vsutku již delší dobu brousil zuby, nakonec však svou účast musel vzdát, neboť i přes veškerou snahu nebyl schopen ovládnout chůzi v dlouhém

kouzelnickém plášti bez krkolomných pádů. Jelikož měl však již připravený kostým včetně kouzelné hůlky, nabídl po dlouhém uvažování účast v soutěži Jakeovi. Tomu se zprvu vůbec nechtělo, přeci jenom se termín soutěže kryl s termínem výletu. Ajdam však trval na

tom, že když už nevyhraje on, tak alespoň jeho kostým, a tak Jake nakonec souhlasil. Ukázalo se však, že ojedinelý střih

Adamova kouzelnického pláště nedovolí Jakeovi vysunout ruce. Nezbylo tedy než připevnit

kouzelnickou hůlku Jakeovi na brýle. Jake ještě stihl zapózovat našemu fotografovi a vydal se opatrným krokem, do značné míry daným záلودnostmi kostýmu, soupeřit o titul nejlepšího dvojníka Harryho Pottera. Výsledky soutěže však do redakce do uzávěrky tohoto Týpka nedorazily, takže jak to dopadlo se budete muset zeptat Jakea osobně.

Marcel

Co se děje na kolejích

Jej, snad to stihnu napsat do uzávěrky! Dneska se trochu otřu o produkci plzeňské Škodovky, která je naším velkým výrobcem kolejových vozidel.

Prvních 12 tramvajů typu 14T (Poršáci), již v Praze je. Má jich být mnohem více (cca 60), ale nejdřív bylo potřeba dodat první sérii kvůli dodržení smlouvy ať se děje co se děje, a teď si se zbytkem mohou ve Škodovce hrát, aby doladili zbylé neduhy. Třeba jak děsně to chrástí a odtud také přezdívkou „železářství“ či „příborník“ (já jsem zastáncem

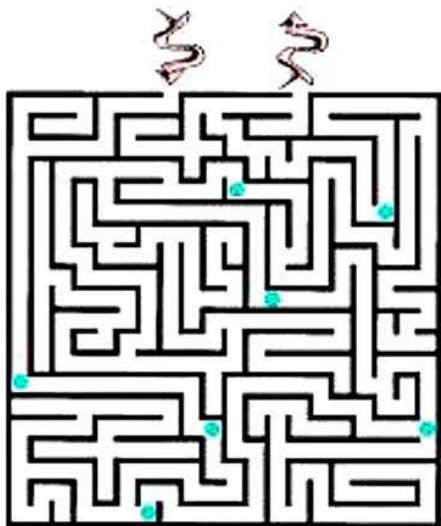
„příborníku“). Ale Praha není jediným odběratelem. Právě v těchto dnech se v Plzni montují tramvaje pro Polskou Wroclaw, ty mají označení 16T (vypadají jako ty pražští poršáci), ale ten prostřední podvozek není hnaný, ale vůz jenom nese, takže vnitřek je krásně rovný po celé délce. Skříně těchto vozů jsou natírány v modrostříbrném schématu. Další, kdo bude tyto „příborníky“ odebírat, je Brno, kde byla tento víkend u příležitosti Dne mobility, nebo co, představena stříbrno-červeno-bílá tramvaj typu 13T, pokřtěná jménem Adélka. Jak moc chrástí nebo ne, to nevím, ale zaujalo mne u ní, že prvními dveřmi se, na rozdíl od pražských poršáků, dá nastoupit do salónu pro cestující. To si myslím, že by těm pražským taky prospělo. A dále by Škodovka měla vyplodit alespoň prototyp nové lokomotivy 109E pro české železnice (ČD). Tato mašinka je už nějaký pátek objednána, ale zatím se toho moc neví. Já jsem tedy někde četl, že prý byla vyrobena karoserie pro deformační zkoušky, ale víc nic. Na obrázku je virtuální podoba, jak by měla vypadat. Ale takových virtualizací se nám dostává do ruky spousta, takže jí sem dávám spíš pro zpestření.

Pro dnešek to bude asi vše, děkuji za pozornost. Mějte se famfárově.

Ikarus

Luštěnky

Zdravím Vás u dalšího vydání luštěnek. Předpokládám, že úločky z předešlého čísla jste úspěšně vyluštili a v plné formě se vrhnete na dnešní dávku luštění. Pro osvěžení orientačních schopností je tady opět bludiště, ale ně ledajaké, je potřeba projít všechny výraznější body než bludiště opustíte. Hurá do toho. Už jste zpátky? Tak vydechněte, teď si dáme něco

méně běhacího. Připravte si mozkové závy a jedem:

Tři muži se potápějí v řece, ale když vylezou z vody, jenom dva mají mokré vlasy. Jak je to možné?

A pozor, toto je soutěžní otázka, takže se účastníte soutěže a vzhazujte odpovědi do bedničky Bé, která je na klubovně. Vaši vedoucí Vám jistě poradí, kde přesně. Uzávěrka je do 23.října, takže soutěžte, výhra bude možná sladká, každopádně výživná.

A jako poslední je tu opět něco, co si můžete vyzkoušet sami. Přesunutím tří mincí na přiloženém obrázku otočíte pyramidu na špičku. Schwálně jestli víte kterých?

A tímto se pro dnešní Týpko loučím a budu se těšit opět příští měsíc tentokrát i s výhercem.

luštičí Ověárna

Odborky – Uzlař

A máme tu další z mnoha odborek. Uzlař. Jak již sám název může napovědět, půjde o uzlování. V prvním stupni máme základních šest uzlů: loďák, ambulák, dračák, zkracovačka, autíčka a škoťák. Každý uzel se nám může hodit při různých činnostech. Třeba ambulantní uzel se používá při zavazování šátku, protože je plochý a netlačí. Dračí smyčka se používá, když se například slézá ze skály. Podrobnosti najdete opět v příloze. Dobře si své odborkové plachty schovávejte, abyste si to doma pak mohli opakovat.

I Uzlař má svůj druhý stupeň, o kterém již víme, že je značně obtížnější. Ani já neumím všechny uzle z druhého stupně ☹️! A to si ještě představte, že na světě existuje minimálně přes tisíc uzlů!

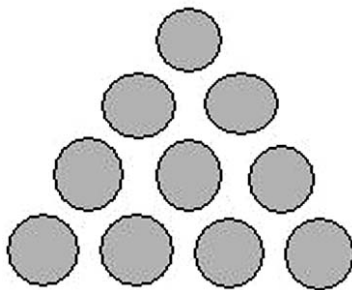
Nejjednodušším uzlem je očko, ale říká se mu vznešeně vůdcovský uzel. Je to

vlastně ta nejlehčí smyčka na světě, ale i ta má své využití. Zejména v horolezectví, kde se používá například k navázání ve středu lana při pohybu na [ledovci](#), nebo pro spojení lan při [slačování](#) (v těchto případech se jedná o dvojitý vůdcovský uzel).

Napadne vás další význam slova „uzel“? Co třeba jednotka rychlosti (knot, značka kt nebo kn) v [mořeplavbě](#), [letectví](#) a [meteorologii](#) (zde slouží k určování [rychlosti větru](#)). Uzel je definován jako jedna [námořní míle](#) (1852 m) za [hodinu](#). Tato jednotka vznikla v mořeplavectví a používala se hlavně k vyjádření rychlosti lodi nebo vodního proudu.

A nakonec tu máme ještě jedno spojení, kde se vyskytuje slovo uzel. Už víte?

Gordický uzel. Že jste to ještě neslyšeli? Tak čtěte dál.

Spojení „gordický uzel“ vyjadřuje složitou, spleťtou situaci, která má řešení jen v jediném rázném a přitom jednoduchém

tnutí či řezu. Odvolává se na legendu, spojenou s [Alexandrem Velikým](#), největším dobyvatelem starověku.

„...mezi lidem země [Frýgie](#) se objevilo proroctví, že války neskončí a mír nenastane, dokud do země nepřijede vůz slunečního boha řízený mužem, který všem rozbrojům učiní přítrž. Když se vůz objevil, lid Frýgie si vozku, kterým byl sedlák Gordius, zvolil za krále. Byl nastolen mír a pořádek v celé zemi a [Gordius](#) z vděčnosti věnoval vůz nejvyššímu bohu [Diovi](#) a uvázal jej v

chrámě uzlem z lýčí. Nebyly vidět konce pramenů a uzel nikdo nedokázal rozplést. Začalo se věřit, že kdo uzel rozváže, stane se vládcem celé [Asie](#).

Při válečném tažení v [Malé Asii](#) pobýval mladý [Alexandr Veliký](#) koncem roku 334 př.n.l. s částí vojska ve starém královském městě [Gordion](#), kde se nacházel onen mýtický „gordický“ uzel. Řek [Plútarchos](#) zaznamenal, že prý Alexandr stál před vozem uvázaným lýčím se složitým uzlem a věřil pověsti o uzlu a vládě nad světem. Dlouho se nezdržoval hledáním skrytých konců... Vzal meč a uzel přesekl. A hned prý uviděl několik konců lýčí.“

Znáte hru „Gordický uzel“? Schválně, zeptejte se svých rodičů nebo vedoucích. A jestli ji budou znát, hned si ji můžete zahrát!

Gizela

Bodování

A máme zde první letošní úrodu bodů. Než však obrátíte pozornost vedle a začnete v tabulce hledat své jméno tak si připomeňme krátkým testem základní pravidla obodovávání (Nechť čtou i vedoucí - otázka je to záludná a jak vím, mnozí odpověď neznají). Kolik bodů se dává za účast tří a více dětí?

a) 0, b) 1, c) 2

Správnou odpověď pište na malý kousek papíru a vhoďte do kontejneru na tříděný odpad

Pták bodovák

DRUŽINY

1	Zubři	5
3	Myšáci	5
2	Kamzíci	4
4	Lochnesky	2
5	Werich	2

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý		12
1	Mája	(MY)	12
	Chrob	(ZU)	12
3	Helmut	(KA)	11
4	Lída	(KA)	10
5	Sára	(ZU)	9
	Ondra	(LO)	9
7	Eda	(ZU)	8
	Jáchym	(ZU)	8
9	Terka	(MY)	7
	Káča	(MY)	7
11	Míša	(MY)	6
12	Pavel	(LO)	4
	Kristýna	(ZU)	4
	Marek	(MY)	4
	Honza	(WE)	4
	David	(LO)	4
	Sebík	(ZU)	4
	Damián	(MY)	4
19	Zuzka	(WE)	3
	Nikolka	(WE)	3
	Honza	(MY)	3
	Dolar	(KA)	3
23	Žalud	(ZU)	2
24	Hlodavec	(LO)	0
	Týna	(MY)	0

